

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 40/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti EUROINVEST o. c. p., a. s., Kpt. Nálepku 5, Prešov, zastúpenej advokátom JUDr. T. Š., Advokátska kancelária, K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 40 C 272/02 (predtým pod sp. zn. 1 Ro 15852/97) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti EUROINVEST o. c. p., a. s., **o d m i e t a** ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. februára 2004 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti CLASSINVEST o. c. p., a. s., so sídlom Herľanská 547, Vranov nad Topľou, ktorou táto obchodná spoločnosť namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 40 C 272/02.

K sťažnosti bolo pripojené splnomocnenie pre advokáta JUDr. T. Š., Advokátska kancelária, K. Toto splnomocnenie pre menovaného advokáta udelila spoločnosť

EUROINVEST o. c. p., a. s., 21. januára 2004. Oznámením zo 4. februára 2004 doručeným ústavnému súdu 17. februára 2004 JUDr. T. Š. opravil sťažnosť v tom zmysle, že správne má byť ako sťažovateľka označená spoločnosť EUROINVEST o. c. p., a. s., Kpt. Nálepku 5, Prešov (ďalej len „sťažovateľka“), a to vzhľadom na to, že v priebehu konania pred okresným súdom došlo 21. októbra 1998 k postúpeniu pohľadávky, a preto súčasným účastníkom súdneho konania, a teda aj konania pred ústavným súdom je sťažovateľka.

Zo sťažnosti vyplýva, že obchodná spoločnosť CLASSINVEST o. c. p., a. s., požiadala okresný súd ešte 10. júla 1997 o vydanie platobného rozkazu proti B. G. (ďalej len „odporca“) na sumu 2 050 Sk. Hoci okresný súd 27. mája 1998 požadovaný platobný rozkaz vydal a hoci proti výroku o trovách konania podal odporca odvolanie, okresný súd až dosiaľ o trovách konania nerozhodol, a preto vec obchodnej spoločnosti CLASSINVEST o. c. p., a. s., doteraz nie je právoplatne skončená, takže postupom okresného súdu dochádza k zbytočným priet'ahom v rozpore s čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 40 C 272/02 (predtým I Ro 15852/97-2) porušil základné právo sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené čl. 48 ods. 2/ Ústavy Slovenskej republiky.

Okresný súd Košice II je povinný zaplatiť sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 10.000,- Sk do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Okresný súd Košice II je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania, pozostávajúce z odmeny za právne zastupovanie vo výške 8.700,- Sk do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, na účet: Slovenská sporiteľňa, a. s., pobočka Košice 82179517/0900, var. symbol 12004“.

Z obsahu sťažnosti a z priložených listín vyplýva, že konanie pod sp. zn. 40 C 272/02 sa vedie medzi navrhovateľom CLASSINVEST SLOVAKIA, o. c. p. a. s., Košice a odporcom o zaplatenie 2 050 Sk s prísl. Sťažovateľka k svojej sťažnosti nepripojila žiadne dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že na strane navrhovateľa došlo k zmene účastníka konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Článok 48 ods. 2 v spojení s čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ochranu pred porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní pred súdom len jeho účastníkovi, pretože len vo vzťahu k nemu sa plní účel tohto základného práva, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (I. ÚS 55/02, II. ÚS 10/01).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 40 C 272/02, ktoré sa začalo 10. júla 1997 a nie je k dnešnému dňu skončené na

súde prvého stupňa, porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažnosť bola podaná zjavne neoprávnenou osobou. Sťažovateľka nebola a do dnešného dňa ani nie je účastníčkou konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 40 C 272/02. Nie je preto ani aktívne legitimovaná na podanie sťažnosti.

V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že na skúmanie prípustnosti návrhu na začatie súdneho konania, právomoci o ňom konať a rozhodnúť, či splnenia iných zákonom ustanovených náležitostí (podmienok) je zásadne príslušný orgán, ktorý rozhoduje o merite návrhu – inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc skúmať to, či návrh zodpovedá tým podmienkam, ktoré pre konanie o ňom ustanovuje príslušný procesný kódex. Do tejto kategórie patrí aj posúdenie zmeny účastníka konania na strane žalobcu na základe singulárnej sukcesie (zmluvy o prevode pohľadávok) podľa § 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Sťažnosť v danej veci neobsahuje žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by ústavný súd mohol v rámci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zasiahnuť do výkonu tejto právomoci všeobecných súdov (*mutatis mutandis* I. ÚS 167/03).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba sťažovateľku považovať za subjekt zjavne neoprávnený, a preto ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2004